

8 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π., ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓ. ΔΟΜΕΤΙΟΥ,

Εφeseίοντες,

v.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Α. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφeseιβλήτων.

(Αναθεωρητικές Εφeseεις Αρ. 748, 755).

Οδοί και Οικοδομές — Ο περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών
Νόμος, Κεφ. 96 — Αίτηση για απόκτηση άδειας οικοδομής —
Ποιό είναι το νομικό καθεστώς με βάση το οποίο εκδίδεται απόφα-
ση σε τέτοια αίτηση.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα Άρθρο 29 — Κατοχυρώνει το δι- 5
καίωμα του "αναφέρεσθαι προς τας αρχάς" — Ερμηνεία και εφαρ-
μογή του πιο πάνω Άρθρου αναφορικά με αίτηση για απόκτηση
άδειας οικοδομής και γενικώτερα αναφορικά με αιτήσεις που προ-
νοούνται από νόμο για έκδοση κάποιας άδειας.

Λέξεις και Φράσεις — "Απόφαση" στο Άρθρο 29.1 του Συντάγματος 10
— Πρέπει να ερμηνευθεί ως "απόφαση" που είναι επικτό να λη-
φθεί, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της κάθε ειδικής
υπόθεσης, μέσα στην προθεσμία των 30 ημερών.

Λέξεις και Φράσεις — "Αιτήσεις ή παράπονα" στο Άρθρο 29.2 του 15
Συντάγματος.

Χρηστή Διοίκηση — Η Διοίκηση έχει υποχρέωση να ενεργεί το ταχύ-
τερο δυνατό μέσα στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης.

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα Άρθρο 32 — Ατομικά δικαιώματα 20
— Ανήκουν και στους αλλοδαπούς εκτός αν υπάρχει διαφορετική
πρόβλεψη.

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Το κύρος της κρίνεται με
βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά την έκδοσή της, εκτός
όπου υπάρχει καθυστέρηση για την οποία ευθύνη φέρει η Διοίκη-
ση.

Οι εφeseιβλητοι στην Αναθεωρητική Έφeseση Αρ. 748, ήταν εγ- 25
γεγραμμένοι συνιδιοκτήται οικοπέδου στην περιοχή Αγίου Δομε-

3 Α.Α.Δ. Δημοτική Επ. Αγ. Δομετίου ν. Χριστοφόρου κ.α.

5 τιου. Στις 4.11.1985 υπέβαλαν αίτηση στην Αρμόδια Αρχή για έκδοση άδειας οικοδομής πενταόροφης πολυκατοικίας δυνάμει του Άρθρου 3(2)(β) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96. Η περιοχή στην οποία βρισκόταν το πιο πάνω οικοπέδο
10 εκαλύπτετο από τις πρόνοιες της Γνωστοποίησης Κ.Δ.Π. 640/69. Στις 22.1.1986, και ενώ η υπόθεση εξετάζετο από το Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως, εξεδόθη η Γνωστοποίηση Κ.Δ.Π. 10/86 η οποία περιόρισε τον αριθμό των επιτρεπομένων ορόφων σε 4 και επέφερε επίσης αλλαγή στο συντελεστή δομήσεως και το ύψος, πρόνοιες που δεν ικανοποιούνται από την προτεινόμενη οικοδομή, με αποτέλεσμα η αίτηση για έκδοση της άδειας οικοδομής να απορριφθεί.

15 Ο εφεσίβλητος στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ.755, ήταν εγγεγραμμένος ιδιοκτήτης οικοπέδου στην περιοχή Αγλαντζιάς. Στις 6.12.1985 υπέβαλε αίτηση στην Αρμόδια Αρχή για ανέγερση δεκαόροφης οικοδομής που περιλάμβανε αποθήκες, εργαστήρια, γραφεία και περίφραγμα. Σύμφωνα με την Γνωστοποίηση με Αρ. 700/55, στο πιο πάνω οικοπέδο δεν μπορούσε να ανεγερθεί οικοδομή αποθήκης ή εργαστηρίου. Στις 22.1.1986 και ενώ η υπόθεση εξετάζετο στο Αρμόδιο Τμήμα δημοσιεύθηκε η Γνωστοποίηση Κ.Δ.Π. 11/86 η οποία περιόρισε τον ανώτατο επιτρεπόμενο αριθμό ορόφων σε δύο και άλλαξε το ύψος, το ανώτατο ποσοστό καλύψεως ανά όροφο και τον ανώτατο συντελεστή δομήσεως, με αποτέλεσμα η αίτηση των εφευβλήτων να απορριφθεί.

25 Και στις δύο πιο πάνω υποθέσεις η Αρμόδια Αρχή δήλωσε ότι δεν θα ήταν δυνατό να συμπληρωθεί η αναγκαία έρευνα πριν την 22.1.1986 έστω και αν οι αιτήσεις εμελετούντο με τον πιο γρήγορο ρυθμό από τις συμβουλευτικές επιτροπές της Αρμόδιας Αρχής.

30 Οι αποφάσεις της Αρμόδιας Αρχής προσβλήθηκαν με τις προσφυγές Αρ. 378/86 και 377/86. Το πρωτόδικο Δικαστήριο ακύρωσε και τις δύο αποφάσεις για πλάνη νόμου επειδή το νομικό καθεστώς που έπρεπε να εφαρμοστεί είναι εκείνο που ίσχυε σε εύλογο χρόνο από την ημέρα υποβολής της αίτησης, αλλά εν πάση περιπτώσει, δυνάμει του Άρθρου 29 του Συντάγματος, οι αιτήσεις δεν ήταν δυνατό να κριθούν σύμφωνα με κανόνες δικαίου που εισήχθησαν μετά παρέλευση 30 ημερών από την υποβολή τους.

40 Οι εφέσεις γείρουν σαν κοινό νομικό ζήτημα το νομικό καθεστώς με βάση το οποίο εκδίδεται απόφαση σε αίτηση για άδεια οικοδομής και η ερμηνεία και εφαρμογή του Άρθρου 29 του Συντάγματος, αναφορικά με το ζήτημα αυτό.

·Οι εφεσεύοντες ισχυρίστηκαν ότι:

1. Το Άρθρο 29 του Συντάγματος δεν εφαρμόζεται στην παρούσα υπόθεση.

2. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου αναφορικά με το

εύλογο του χρόνου έκδοσης διοικητικής πράξης ή απόφασης σε αίτηση διοικουμένου είναι εσφαλμένη.

3. Ο εύλογος χρόνος είναι πραγματικό γεγονός που κρίνεται από τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης.

4. Ο χρόνος στις παρούσες υποθέσεις ήταν εύλογος. 5

5. Στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 755 προβλήθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του ότι κατά το χρόνο υποβολής της σχετικής αίτησης και της λήψης της επίδικης απόφασης η αίτηση ήταν αντίθετη με τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 700/55 που απαγόρευε την ανέγερση αποθηκών και εργα- 10
στηρίων στην περιοχή.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε τις εφέσεις για τους πιο κάτω λόγους:

Το κρίσιμο νομικό καθεστώς για την νομιμότητα των διοικητικών πράξεων είναι αυτό που ισχύει κατά το χρόνο έκδοσής τους. 15
Η αρχή αυτή, που είναι καλά εμπεδωμένη στο Διοικητικό Δίκαιο, υιοθετήθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο και αναφορικά με τις άδειες οικοδομής. Εξαιρέση αποτελεί η περίπτωση κατά την οποία υπάρχει καθυστέρηση, για την οποία ευθύνεται η Διοίκηση σε βαθμό που επιβάλλει την λήψη απόφασης με βάση το προϊσχύον 20
δίκαιο.

Το Άρθρο 29 του Συντάγματος δεν έτυχε δικαστικής ερμηνείας και εξέτασης και, ειδικά, αναφορικά με αιτήσεις που προνοούνται από νόμο για έκδοση κάποιας άδειας.

Το Άρθρο 29 του Κυπριακού Συντάγματος προήλθε από το 25
Ελλαδικό Σύνταγμα. Όπως περιλήφθηκε στο Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, δημιουργεί το νομικό ατομικό δικαίωμα του "αναφέρεσθαι προς τας αρχάς", και δεν περιορίζεται μόνο στους πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η αναφορά πρέπει να γίνεται προς την αρμόδια αρχή η οποία έχει υποχρέωση να απο- 30
φασίσει ταχέως και να δώσει αιτιολογημένη απάντηση η οποία γνωστοποιείται εγγράφως αμέσως εις τον υποβάλλοντα την αίτηση, ή τα παράπονα εν πάση περιπτώσει, εντός προθεσμίας μη υπερβαίνουσας τις 30 ημέρες.

Το Άρθρο 29 του Συντάγματος εισήγαγε στο Σύνταγμα της Κύ- 35
πρου τη γνωστή στην Ηπειρωτική Ευρώπη ως "διοικητική προσφυγή".

Η λέξη "αιτήσεις" έχει την έννοια του αιτήματος και όχι την έν- 40
νοια των αιτήσεων που ο πολίτης είναι υποχρεωμένος να υποβάλει στη Διοίκηση, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, για να τύχει κάποιας άδειας όπως π.χ. άδεια οικοδομής, ανόρυξης φρέατος, λατόμευσης κλπ. Η λέξη "παράπονα" είναι αυ-

3 Α.Α.Δ. Δημοτική Επ. Αγ. Δομετίου ν. Χριστοφόρου κ.α.

τονότητα.

Το Άρθρο 29 δεν εφαρμόζεται στις παρούσες υποθέσεις.

5 Το Άρθρο 4(1) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου δεν καθορίζει χρονοδιάγραμμα για εξέταση της αίτησης από την Αρχή και έκδοση της σχετικής απόφασής της.

Η ενέργεια της Αρχής πρέπει να λαμβάνεται σε εύλογο χρόνο. Ο εύλογος χρόνος εξαρτάται από τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Το κριτήριο του εύλογου χρόνου είναι αντικειμενικό και ο τελικός κριτής τούτου το Δικαστήριο.

10 Στην παρούσα υπόθεση δεν υπάρχουν στοιχεία ότι ο χρόνος μέχρι την 22.1.1986, δεν ήταν εύλογος.

Οι εφεσείοντες ορθά ενήργησαν με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε με τη δημοσίευση των Κ.Δ.Π. 10/86 και 11/86.

15 Οι αναθεωρητικές εφέσεις επιτρέπονται. Οι προσβαλλόμενες διοικητικές αποφάσεις επικυρώνονται.

Η αναθεωρητική έφεση Αρ. 755 επιτυγχάνει επίσης και για τον λόγο έφεσης υπ' αρ. 5 ανωτέρω.

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Οι εφέσεις επιτρέπονται χωρίς έξοδα.

20 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Lordou & Others v The Republic (Council of Ministers & Another) (1968) 3 C.L.R. 427.

Loiziana Hotels Ltd v The Municipality of Famagusta (1971) 3 C.L.R. 466.

25 *Panayiotopoulou-Toumazi v Nicosia Municipality* (1986) 3 C.L.R. 35.

Lemi & Others v District Administration of Nicosia (1986) 3 C.L.R. 2226.

Municipal Committee of Lamaca v Georghiou (1988) 3 C.L.R. 123.

30 *Kolakkides v Municipality of Aglandjia* (1988) 3 C.L.R. 1193.

Κυριακίδες v The Republic (Minister of Interior) 1 R.S.C.C. 66.

Χενοφόντος v The Republic (Minister of Interior) 2 R.S.C.C. 89.

Πρωτοπαπά v Κυπριακής Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 31.3.1992.

Εφέσεις.

Εφέσεις εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Πικής, Δ.) που δόθηκε στις 18 Οκτωβρίου, 1989 (Προσφυγή αρ. 378/86) με την οποία ακύρωσε τις αποφάσεις των εφεσειόντων, με τις οποίες αντίστοιχες αιτήσεις των εφεσιβλήτων για έκδοση άδειας οικοδομής δεν εγκρίθηκαν και απορρίφθηκαν.

5

Ε. Οδυσσέως, για τους εφεσειόντες στην Α. Ε. 748.

Α. Σκορδής, για τους εφεσειόντες στην Α. Ε. 755.

Ν. Ιωάννου (κα), για τους εφεσίβλητους στην Α. Ε. 748. 10

Χρ. Κληρίδης, για τον εφεσίβλητο στην Α.Ε. 755.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Π. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

Οι εφεσειόντες είναι οι Δήμοι των προαστίων Αγίου Δομετίου και Αγλαντζιάς. Τα δύο προάστια ήταν Συμβούλια Βελτιώσεως και ανακηρύχθηκαν μέσα στο 1986 σε Δήμους, με βάση τον περί Δήμων Νόμο του 1985, (Αρ. 111/85).

15

Οι εφέσεις αυτές στρέφονται εναντίον Αποφάσεων Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου, που, στην άσκηση πρωτοβάθμιας Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, ακύρωσε τις αποφάσεις των εφεσειόντων, με τις οποίες αντίστοιχες αιτήσεις των εφεσιβλήτων για έκδοση άδειας οικοδομής δεν εγκρίθηκαν και απορρίφθηκαν.

20

Οι εφέσεις συνεκδικάστηκαν, γιατί εγείρουν κοινό νομικό ζήτημα - το νομικό καθεστώς με βάση το οποίο εκδίδεται απόφαση σε αίτηση για άδεια οικοδομής και η ερμηνεία και η εφαρμογή του Άρθρου 29 του Συντάγματος, αναφορικά με το ζήτημα τούτο.

25

Οι εφεσίβλητοι στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 748 είναι συνιδιοκτήτες του Τεμαχίου 1843, Φύλλο/Σχέδιο XXI/45.W.2, στην οδό Δημοκρατίας, περιοχή Αγίου Δομε-

30

τίου, με Τίτλο Αρ. Β 2036.

- Στις 4 Νοεμβρίου, 1985, υπέβαλαν στο τότε Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγίου Δομετίου - Αρμόδια Αρχή με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, σύμφωνα με το Άρθρο 3(2)
- 5 (β) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, (Κεφ. 96, Νόμοι Αρ. 14/59, 67/63, 6/64, 65/64, 12/69, 38/69, 13/74, 28/74, 24/78, 25/79, 80/82, 15/83), (ο "Νόμος") - την αίτηση Β1806/85, για έκδοση άδειας οικοδομής πενταόροφης πολυκατοικίας, που θα περιλάμβανε 3 καταστήματα,
- 10 χώρο στάθμευσης και 21 διαμερίσματα.

Ο φάκελος της αίτησης στάλθηκε για εξέταση στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως και στους Τεχνικούς Συμβούλους της Αρμόδιας Αρχής.

- Η περιοχή, στην οποία βρίσκεται το πιο πάνω οικόπε-
- 15 δο, καλυπτόταν από τις πρόνοιες της Γνωστοποίησης, που εκδόθηκε σύμφωνα με το Άρθρο 14(1) του Νόμου και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ως Κανονιστική Διοικητική Πράξη 640/69.

- Στις 22 Ιανουαρίου, 1986, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη
- 20 Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2107, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, δυνάμει του Άρθρου 14(1) του Νόμου, με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, η Γνωστοποίηση - Κ.Δ.Π. 10/86, σελ. 39.

- Το οικόπεδο των αιτητών, σύμφωνα με τη Γνωστο-
- 25 ποίηση αυτή, βρίσκεται στην περιοχή της ζώνης Η3, στην οποία ο ανώτατος αριθμός επιτρεπόμενων ορόφων είναι 4, το ανώτατο ύψος 47 πόδια, το ανώτατο ποσοστό κάλυψης ανά όροφο 0.50:1 και ο ανώτατος συντελεστής δομήσεως, προκειμένου για οικοδομές που θα αναγερθούν σε
- 30 εγκεκριμένο οικόπεδο, 1.40:1.

Η εξέταση της αίτησης δε συμπληρώθηκε μέχρι τις 22 Ιανουαρίου, 1986, ημερομηνία δημοσίευσης και έναρξης ισχύος της Κ.Δ.Π. 10/86.

Η προτεινόμενη οικοδομή δεν ικανοποιεί τις πρόνοιες της Γνωστοποίησης - Κ.Δ.Π. 10/86, αναφορικά με το συντελεστή δομήσεως, τον αριθμό ορόφων και το ύψος.

Οι εφεσείοντες, ως εκ τούτου, δεν ενέκριναν και απέρριψαν την αίτηση, γιατί κρίθηκε ότι, και αν ακόμα εξετάζοταν αυτή με τον πιο γρήγορο ρυθμό, δε θα μπορούσε να ολοκληρωθεί η μελέτη ώστε να φθάσει σε τελικό στάδιο εγκρίσεως με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε πριν από τις 22 Ιανουαρίου, 1986. 5

Η απόφαση, που κοινοποιήθηκε στους εφεσίβλητους με επιστολή ημερομηνίας 9 Απριλίου, 1986, προσβλήθηκε με την Προσφυγή Αρ. 378/86. 10

Ο εφεσίβλητος στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 755 είναι ιδιοκτήτης του Τεμαχίου 3033, Φύλλο/Σχέδιο ΧΧΙ/55. W.2, περιοχή Αγλαντζιάς, με Τίτλο Αρ. Β 3140. 15

Στις 6 Δεκεμβρίου, 1985, υπέβαλε στο Συμβούλιο Βελτιώσεως Αγλαντζιάς, Αρμόδια Αρχή σύμφωνα με το Νόμο, την αίτηση Β2016/85 για ανέγερση δεκαόροφης οικοδομής, που περιλάμβανε αποθήκες και εργαστήρια στο ισόγειο, γραφεία στους ορόφους και περιφραγμα. 20

Στις 11 Δεκεμβρίου, 1985, η αίτησή του στάληκε για εξέταση στο Τμήμα Πολεοδομίας και Οικήσεως.

Η περιοχή, στην οποία βρισκόταν το οικόπεδο του εφεσίβλητου, καλυπτόταν από τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 640/69, ανωτέρω, μόνο αναφορικά με το ύψος, συντελεστή δομήσεως και γωνία δομήσεως. 25

Σύμφωνα με τη Γνωστοποίηση που δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας με Αρ. 700/55, στο οικόπεδο των αιτητών δεν μπορούσε να ανεγερθεί οικοδομή αποθήκης ή εργαστηρίου. Το λεκτικό στο πρωτότυπο Αγγλικό κείμενο έχει:- 30

"..., I, the Commissioner of Nicosia, as the appropriate

authority ..., do hereby, with the approval of the Governor, define:-

- 5 (a) the area described in the First Schedule hereto as a zone within which buildings for the special trades and industries specified in the Third Schedule hereto may not be erected;

.....

THIRD SCHEDULE.

1. The warehousing of any kind of goods.

- 10 2. Any trade or business in which articles are manufactured, altered, cleaned, washed, repaired, ornamented, finished, packed, canned, adapted for sale, broken up or demolished or in which materials are transformed, including the generation, transformation of
15 electricity and motive power of any kind which, by reason of any process, carried on, machinery installed, traffic, noise, vibration, smell, fume, smoke, soot, ash, dust or grit made, caused or produced is detrimental to the amenities of any area other than an industrial area."

- 20 Στις 22 Ιανουαρίου, 1986, δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας Αρ. 2107, Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, δυνάμει του Άρθρου 14(1) του Νόμου, με την έγκριση του Υπουργικού Συμβουλίου, η Γνωστοποίηση - Κ.Δ.Π. 11/86, σελ. 45.

- 25 Το οικόπεδο του εφεισίβλητου βρίσκεται στη ζώνη Η7 με ανώτατο επιτρεπόμενο αριθμό ορόφων δύο, ανώτατο ύψος 24 πόδια - ("Νοείται ότι η αρμοδία Αρχή δύναται να επιτρέψει εις τμήμα της ανεγερθησομένης οικοδομής ανώτατον ύψος μέχρι 27 πόδας διά την δημιουργίαν ημιπο-
30 γείου και/ή ισογείου χώρου σταθμεύσεως") - ανώτατο ποσοστό καλύψεως ανά όροφο 0.50:1 και ανώτατο συντελεστή δομήσεως 0.90:1.

Στις 28 Φεβρουαρίου, 1986, ο Επαρχιακός Λειτουργός Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως Λευκωσίας έστειλε την Έκθεσή του στην Αρμόδια Αρχή.

Η Αρμόδια Αρχή, στις 12 Μαρτίου, 1986, αποφάσισε να μην εγκρίνει την έκδοση της αιτούμενης άδειας, για τους πιο κάτω λόγους:- 5

"(α) Στα υποβληθέντα σχέδια προνοούνται αποθήκες και εργαστήρια που αντιβαίνουν προς τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 700/10.11.55.

(β) η αίτηση έστω και αν εμελετάτο με τον πιο γρήγορο ρυθμό απ' όλες τις υπηρεσίες που συμβουλευούν την αρμόδια Αρχή, δε θα ήταν δυνατό να συμπληρωθεί η αναγκαία έρευνα για εξέταση της αιτήσεως πριν από τις 22.1.1986 ημερομηνία που έχει καθοριστεί νέο νομικό καθεστώς με τη δημιουργία Πολεοδομικών Ζωνών. Η παρούσα αίτηση θα πρέπει να ικανοποιεί πλέον και τις πρόνοιες της νέας Κ.Δ.Π. 11/86 η οποία καθόρισε το υπό αναφορά τεμάχιο στη Ζώνη Η7 που προνοεί σαν ανώτατο επιτρεπόμενο συντελεστή δομήσεως 0.90:1, ανώτατο αριθμό ορόφων δύο και ανώτατο ύψος 24'-0". 10 15 20

Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 11 Απριλίου, 1986, και προσβλήθηκε με την Προσφυγή Αρ. 377/86.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο ακύρωσε και τις δύο πιο πάνω αποφάσεις για πλάνη νόμου, επειδή εφαρμόστηκε το νομικό καθεστώς που δημιουργήθηκε και ίσχυε από και μετά τις 22 Ιανουαρίου, 1986, ενώ, όπως ανέφερε στην Απόφασή του, το νομικό καθεστώς πρέπει να είναι εκείνο που ίσχυε σε εύλογο χρόνο από την ημέρα υποβολής της αίτησης αλλά, εν πάση περιπτώσει, όχι μετά την παρέλευση τριάντα ημερών, γιατί έτσι επιτάσσει το Άρθρο 29 του Συντάγματος. Είπε ότι το νομικό καθεστώς, που διέπει, τόσο την έκδοση, όσο και τον έλεγχο της διοικητικής πράξης, είναι εκείνο που ισχύει το χρόνο της έκδοσής της, νο- 25 30 35

ουμένου ότι η απόφαση εκδίδεται σε εύλογο χρόνο από την ημέρα υποβολής της αίτησης. Αναφέρθηκε στο Άρθρο 29 του Συντάγματος και είπε ότι αυτό καθορίζει ότι το νομικό καθεστώς για την απόφαση σε request or petition είναι εκείνο που ισχύει μέσα στις τριάντα ημέρες από την υποβολή τους. Για κανένα λόγο δεν μπορεί να κριθεί request or petition σύμφωνα με κανόνες δικαίου που εισήχθησαν μετά την παρέλευση τριάντα ημερών από την υποβολή τους. Στις παρούσες υποθέσεις, η προθεσμία των τριάντα ημερών εξέπνευσε πριν τις 22 Ιανουαρίου, 1986, και, ως εκ τούτου, οι Αρμόδιες Αρχές εσφαλμένα ενήργησαν με βάση το καθεστώς που δημιουργήθηκε με τις Κ.Δ.Π. 10/86 και 11/86, αντίστοιχα.

Οι εφεσεύοντες και στις δυο εφέσεις εγείρουν ότι:-

15 1. Το Άρθρο 29 του Συντάγματος δεν έχει εφαρμογή στις παρούσες υποθέσεις.

20 2. Εσφαλμένα το Δικαστήριο έκρινε ότι ο χρόνος που πρέπει να εκδοθεί η διοικητική πράξη ή απόφαση σε αίτηση διοικουμένου τότε μόνο είναι εύλογος όταν δεν έχει παρέλθει η προθεσμία των 30 ημερών που προβλέπει το Άρθρο 29 του Συντάγματος.

3. Ο εύλογος χρόνος είναι πραγματικό γεγονός, που κρίνεται από τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης και

4. Στις παρούσες υποθέσεις ο χρόνος ήταν εύλογος.

25 Στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 755 προβάλλεται, επίσης, ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το πραγματικό γεγονός, που δεν αμφισβητείται από τον εφεσάβλητο - ότι κατά το χρόνο της υποβολής της αίτησης για άδεια οικοδομής και της λήψης της προσβαλλόμενης διοικητικής απόφασης η αίτηση δεν πληρούσε και ήταν αντίθετη με τις πρόνοιες της Κ.Δ.Π. 700 της 10ης Νοεμβρίου, 1955, που απαγόρευε και απαγορεύει την ανέγερση αποθηκών και εργαστηρίων στην περιοχή.

Ο πρώτος λόγος, στον οποίο στηρίχτηκε η απόφαση του Δήμου Αγλαντζιάς, αναφέρεται στο πρακτικό της Αρμόδιας Αρχής, στην επιστολή προς τον εφεσίβλητο, στην ένσταση στην προσφυγή και στο γραπτό υπόμνημα - αγόρευση. Ο πρωτόδικος Δικαστής, όμως, δεν έκαμε καμιά 5 αναφορά σ' αυτό το λόγο.

Ο κ. Κληρίδης δεν αμφισβήτησε ότι η προτεινόμενη οικοδομή περιλάμβανε, όπως φαίνεται από το Φάκελο της υπόθεσης ενώπιόν μας, αποθήκες και εργαστήρια. Εισηγήθηκε ότι η Αρμόδια Αρχή μπορούσε να εκδώσει την άδεια 10 οικοδομής και να επιβάλει όρο για τη χρήση - να μη χρησιμοποιούνται ως αποθήκες και εργαστήρια.

Έχουμε παραθέσει το λεκτικό της Κ.Δ.Π. 700/55. Δεν είναι απαγόρευση χρήσης. Είναι απαγόρευση ανέγερσης - "may not be erected". Η Κ.Δ.Π. 700/55 αποτελούσε ανυπέρβλητο εμπόδιο στην έγκριση της αίτησης για την ανέγερση. Η Κ.Δ.Π. 700/55 ίσχυε σε όλους τους ουσιώδεις χρόνους στην υπόθεση και από την πλευρά αυτή η προβαλλόμενη διοικητική απόφαση ήταν άτρωτη. 15

Για μόνο αυτό το λόγο η Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 755 20 επιτυγχάνει.

Το νομικό ζήτημα που ηγέρθη και συζητήθηκε σε έκταση ενώπιόν μας είναι η ερμηνεία και εφαρμογή του Άρθρου 29 του Συντάγματος, αναφορικά με το νομικό καθεστώς που ισχύει για την έκδοση και αναθεώρηση των 25 διοικητικών πράξεων ή αποφάσεων.

Είναι καλά εμπεδωμένο στο Διοικητικό Δίκαιο ότι το κρίσιμο νομικό καθεστώς για τη νομιμότητα των διοικητικών πράξεων είναι αυτό που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής τους. Εάν, όμως, η Διοίκηση δεν ενήργησε μέσα σε 30 εύλογο χρόνο, τότε το ισχύον δίκαιο είναι εκείνο το οποίο ίσχυε κατά το χρόνο που έπρεπε να ληφθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Αναφορικά με τις άδειες οικοδομής, το Ανώτατο Δικα-

- στήριο υιοθέτησε την ίδια αρχή, δηλαδή, το κύρος της διοικητικής πράξης κρίνεται με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της έκδοσής της. Εξαιρέση αποτελεί η περίπτωση κατά την οποία
- 5 υπάρχει καθυστέρηση, για την οποία φέρει ευθύνη η Διοίκηση σε βαθμό που επιβάλλει την λήψη απόφασης με βάση το προϊσχύον δίκαιο - (βλ., μεταξύ άλλων, *Andriani G. Lordou and Others v. Republic (Council of Ministers and Another)* (1968) 3 C.L.R. 427· *Loiziana Hotels Ltd. v. The*
- 10 *Municipality of Famagusta* (1971) 3 C.L.R. 466· *Panayiotopoullou-Toumazi v. Nicosia Municipality* (1986) 3 C.L.R. 35· *Lemi and Others v. District Administration Nicosia* (1986) 3 C.L.R. 2226· *Municipal Committee of Larnaca v. Georghiou* (1988) 3 C.L.R. 123· *Kolakkides v.*
- 15 *Municipality of Aglandjia* (1988) 3 C.L.R. 1193.)

Το Άρθρο 29 του Συντάγματος δεν έτυχε δικαστικής ερμηνείας και εξέτασης και, ειδικά, αναφορικά με αιτήσεις που προνοούνται από νόμο για έκδοση κάποιας άδειας.

- Αναφορά στο Άρθρο 29 του Συντάγματος έγινε στις
- 20 υποθέσεις *Phedias Kyriakides v. The Republic (Minister of Interior)* 1 R.S.C.C. 66 και *Charilaos Xenophontos v. The Republic (Minister of Interior)* 2 R.S.C.C. 89.

- Στην τελευταία υπόθεση, το Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο παρατήρησε ότι "απόφαση", η οποία απαιτείται να δοθεί από τη δημόσια αρχή μέσα σε τριάντα ημέρες,
- 25 σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 29 του Συντάγματος, πρέπει να ερμηνευθεί ως "απόφαση" που είναι εφικτό να ληφθεί, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της κάθε ειδικής υπόθεσης, μέσα στην προθεσμία των 30
- 30 ημερών:- (Σελ. 93)

- "The Court considers it useful to observe in this connection that a 'decision' which a public authority is required to reach within thirty days in paragraph 1 of Article 29 of the Constitution must be interpreted as
- 35 being a 'decision' which is capable of being reached, having regard to the circumstances of each particular

case, within the aforesaid period of thirty days."

Το Άρθρο 29 του Κυπριακού Συντάγματος προήλθε από το Ελλαδικό Σύνταγμα. Η Ελλαδική Αντιπροσωπεία στη Μεικτή Συνταγματική Επιτροπή παρουσίασε Σχέδιο Συντάγματος. Το Άρθρο 11, παράγραφος 8, του Σχεδίου Συντάγματος είχε:- 5

"Εκαστος ή και πολλοί ομού έχουν το δικαίωμα, τηρούντες τους νόμους του Κράτους, ν' αναφέρονται εγγράφως προς τας αρχάς, υποχρεουμένους εις ταχείαν ενέργειαν και έγγραφον απάντησιν εις πάσαν αναφορ- 10
ράν γενομένην συμφώνως προς τας διατάξεις του νόμου."

Η παράγραφος αυτή είναι αντίγραφο του πρώτου και ουσιαστικού μέρους του Άρθρου 9 του Συντάγματος της Ελλάδος του 1952. 15

Η Προπαρασκευαστική Επιτροπή της Μεικτής Συνταγματικής Επιτροπής, στη συνεδρία της στις 29 Μαΐου, 1959, εξέτασε το Άρθρο αυτό. Το σχετικό πρακτικό έχει:-

"The Preparatory Committee then continued its discussion by considering Articles of the Greek draft on Human Rights which had no corresponding provision in the Turkish draft and made the following observations:- 20

III. Article 11 paragraph 8 of the Greek draft is recommended for adoption with the change of the word 'state' to read ' Republic' and modification of the phraseology of the Article so as to make obligatory for the authorities to furnish a reply other than mere acknowledgement to the applicant, as soon as possible or at the latest within a time limit of one month." (Βλ. Αρχείο φυλαττόμενο στο Ανώτατο Δικαστήριο). 25

Με βάση τα πιο πάνω, το Άρθρο 29, όπως περιλήφθηκε στο Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, δημιουργεί νομικό ατομικό δικαίωμα. Είναι το δικαίωμα του "αναφέ-

ρεσθαι προς τας αρχάς". Αυτό έχει μια μακρά ιστορία στην εξέλιξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στην Αγγλία, The Bill of Rights Act του 1689 εξήγγελλε, μεταξύ άλλων, "the right of the subjects to petition the King". Η Ι Τροποίη-
5 ση του Συντάγματος των Η.Π.Α. αναφέρει:-

"Το δικαίωμα των πολιτών ... να αναφέρονται προς την Κυβέρνησιν ζητούντες επανόρθωσιν αδικημάτων."

Το Γαλλικό Σύνταγμα του 1791 εγγυάται, μεταξύ των φυσικών και αστικών δικαιωμάτων, "la liberte d' adresser
10 aux autorites publiques des petetions ..." Το δικαίωμα τούτο βαθμιαία αναγνωρίστηκε και διασφαλίστηκε από τα Συντάγματα πολλών άλλων Ευρωπαϊκών χωρών.

Είναι καθαρό ότι το Άρθρο 29 προέρχεται από το Άρθρο 9 του Ελληνικού Συντάγματος του 1952 με τη δια-
15 φοροποίηση που εισηγήθηκε η Προπαρασκευαστική Επιτροπή που έχει προεκτεθεί.

Το δικαίωμα του "αναφέρεσθαι προς τας αρχάς" ανήκει σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα. Δεν περιορίζεται στους πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας. Επεκτείνεται και στους αλλοδαπούς. Το Άρθρο αρχίζει
20 "Έκαστος". Τα ατομικά δικαιώματα, από το χαρακτήρα τους, ανήκουν και στους αλλοδαπούς, εκτός εάν υπάρχει διαφορετική πρόβλεψη - (βλ. Άρθρο 32 του Συντάγματός μας). Η αναφορά πρέπει να γίνεται προς την αρμόδια δη-
25 μόσια αρχή. Εάν ο παραλήπτης δεν είναι η αρμόδια αρχή, τότε αυτός τη διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή. Το Άρθρο 29 δημιουργεί δικαίωμα στον πολίτη και υποχρέωση στην αρχή να αποφασίσει ταχέως και να δώσει αιτιολογημένη απάντηση. Έτσι ανυψώνεται νομικά και ηθικά ο πολίτης,
30 γιατί, με συνταγματική επιταγή, τυγχάνει έμπρακτα σεβασμού από τις δημόσιες αρχές.

Το δικαίωμα αυτό περιλήφθηκε στο Ελληνικό Σύνταγμα του 1952 από το Σύνταγμα του 1911. Η Επιτροπεία της Β' Αναθεωρητικής Βουλής εισηγήθηκε στην Έκθεσή της
35 "προς πληρεστέραν δ' εξασφάλισιν του τοιούτου δικαιώ-

ματος ορθόν εκρίθη το μεν να ταχθή και προθεσμία διά την απάντησιν, το δε να επιβληθή όπως η αύτη ητιολογημένη", πρότεινε δε ένα μήνα προθεσμία για απάντηση της αρχής. Ο Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος πρότεινε να μην ορισθεί στο Σύνταγμα προθεσμία, αλλά με νόμο. Η πρόταση έγινε δεκτή από την Αναθεωρητική Βουλή και, συνεπακόλουθα, θεσπίστηκε ο Νόμος 149/1914. Τα Άρθρα 1 και 2 του Νόμου αυτού, που δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, Τεύχος Α, Αριθμός Φύλλου 34, ημερομηνίας 10 Φεβρουαρίου, 1914, προβλέπουν:-

'''Άρθρον 1.

Αναφοραί υπαγόμεναι εις τας διατάξεις του παρόντος νόμου εισίν αι διαλαμβάνουσαι αιτιάσεις κατά της ενεργείας ή παραλείψεως αρχής τινός, μη αποτελούσαι δε ειδικόν εκ του νόμου ένδικον μέσον κατά της προσβαλλομένης πράξεως, και απευθυνόμεναι προς την κατά νόμον αρμοδιάν αρχήν, εις ης την αρμοδιότητα υπάγεται το αντικείμενον της αναφοράς αμέσως ή εμμέσως, ως καλουμένης κατά νόμον εις ενέργειαν, ή προϊσταμένης του αρμοδίου υπαλλήλου. Εξαιρούνται ιδίως πάσαι αι προς δικαστικάς αρχάς αιτήσεις, αι φέρουσαι τον χαρακτήρα διαδικαστικών πράξεων της αστικής ή ποινικής δικαιοδοσίας.

Άρθρον 2.

Πάσα δημοσία αρχή, προς ην υποβάλλεται τις εκ των ανωτέρω αναφορών παρ' ιδιώτου ή νομικού προσώπου, νομίμως συντεταγμένη, οφείλει εντός τριάκοντα ημερών από της λήψεως αυτής ν' απαντήσει ταχυδρομικώς γνωστοποιούσα τω αναφερομένω την επί της αιτήσεως αυτού ληφθείσαν απόφασιν ή γενομένην ενέργειαν. Εν η περιπτώσει διά της γνωστοποιηθείσης ενεργείας δεν τερματίζεται η υπόθεσις η αυτή αρχή οφείλει ν' ανακοινώση την οριστικήν έκβασιν εντός είκοσι ημερών, αφ' ης ήθελεν επακολουθήση αύτη και περιέλθη εις την υπηρεσίαν αυτής.

Προς τούτο οι αναφερόμενοι δέον να σημειώσουν εν τη αιτήσει αυτών την διεύθυνσιν, εις ην ήθελε σταλή η απάντησις."

5 Η ίδια πρόνοια επαναλήφθηκε στο Άρθρο 10 του Συντάγματος της Ελλάδος του 1975. Μεταφέρθηκε επίσημα στη δημοτική και η πρώτη παράγραφος έχει:-

"Άρθρο 10.

10 1. Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν αιτιολογημένα σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με το νόμο."

Το Άρθρο 29 του Κυπριακού Συντάγματος έχει:-

15 "1. Έκαστος έχει το δικαίωμα ατομικώς ή ομού μετ' άλλων να υποβάλλη εγγράφως αιτήσεις ή παράπονα προς οιαδήποτε αρμοδίαν δημοσίαν αρχήν δικαιούμενος ν' απαιτήση, όπως αυτή επιληφθή αυτών και αποφασίση ταχέως. Η απόφασις της αρχής ταύτης, δεόντως αιτιολογημένη, γνωστοποιείται εγγράφως αμέσως εις
20 τον υποβαλόντα την αίτησιν ή τα παράπονα εν πάση περιπτώσει εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τας τριάκοντα ημέρας.

25 2. Εφ' όσον ο ενδιαφερόμενος δεν ικανοποιείται εκ της αποφάσεως ή οσάκις ουδεμία απόφασις γνωστοποιήται προς αυτόν εντός της καθοριζομένης εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου προθεσμίας δύναται ο ενδιαφερόμενος ν' αγάγη ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου διά προσφυγής την υπόθεσιν, εις ην αφορά
30 η αίτησις ή το παράπονον αυτού."

Ουσιαστική φράση είναι "αιτήσεις ή παράπονα" που μεταφράστηκε στο Αγγλικό κείμενο "requests or complaints" και στο Τουρκικό η λέξη "αιτήσεις" μεταφρά-

στηκε "mufasaat", που σημαίνει "διάβημα". Οι δικηγόροι επιχειρηματολόγησαν και πάνω στο λεκτικό αυτό και την προέλευσή του. Δεν είναι, όμως, η περίπτωση στην οποία πρέπει να γίνει ετυμολογική ερμηνεία των λέξεων, ενόψει της ανάλυσης που προηγήθηκε.

5

Οι συντάκτες του Συντάγματος, λαμβανομένης υπόψη και της προέλευσης του Άρθρου 29, εισήγαγαν το δικαίωμα του "αναφέρεσθαι προς τας αρχάς", όπως τούτο ήταν και είναι γνωστό στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες. Το δικαίωμα τούτο περιλαμβάνει το δικαίωμα του "αναφέρεσθαι" γενικά, που διακρίνεται στο δικαίωμα παραπόνου - ("droit de plainte") - και το δικαίωμα υποβολής αιτήσεως - ("droit de petition").

10

Το Άρθρο 29 του Συντάγματος εισήγαγε στο Σύνταγμα της Κύπρου τη γνωστή στην Ηπειρωτική Ευρώπη ως "διοικητική προσφυγή".

15

Στο σύγγραμμα του Ε.Π. Σπηλιωτοπούλου - "Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου", Πέμπτη Έκδοση, παράγραφος 251, κάτω από τον τίτλο "Οι διοικητικές προσφυγές" διαβάζουμε:-

20

"251. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του Συντάγματος (το οποίο κατοχυρώνει το δικαίωμα των διοικουμένων να αναφέρονται προς τις αρχές), οι διοικουόμενοι έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν στις διοικητικές αρχές έγγραφες αναφορές, που περιέχουν αιτιάσεις κατά ενεργειών ή παραλείψεων τους και περιέχουν αμέσως ή εμμέσως αίτημα για την επανόρθωση ή την αποτροπή ηθικής ή υλικής βλάβης. Οι αναφορές αυτές, εφόσον έχουν ως αίτημα την ανάκληση ή ακύρωση ή τροποποίηση διοικητικής πράξης, ονομάζονται διοικητικές προσφυγές."

25

30

Έχουμε μελετήσει αριθμό Ελληνικών συγγραμμάτων πάνω στο θέμα, μεταξύ άλλων, Ν.Ν. Σαριπόλου - "Σύστημα του Συνταγματικού Δικαίου της Ελλάδος", Τέταρτη Έκδοση, Τόμος Γ', σελ. 281-295· Α.Ι. Σβώλου - Γ.Κ. Βλάχου - "Το Σύνταγμα της Ελλάδος", Μέρος Ι, Τόμος Β', σελ.

35

- 151-185· Χρ. Γ. Σγουρίτσα - "Συνταγματικόν Δίκαιον", Τόμος Β', Τεύχος Β', σελ. 150-158· Θ.Δ. Τσάτσου - "Μελέται Συνταγματικού Δικαίου", 1958, σελ. 32-68· Α.Γ. Τσουτσο - "Διοίκησης και Δίκαιον", 1979, σελ. 59-69· Π.Δ.
- 5 Δαγτόγλου - "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο", 1984, β' Έκδοση, σελ. 115, 116, 356 και επέκεινα· Π. Παραρά - "Σύνταγμα 1975 - Κορυφή" σχόλια στο Άρθρο 10, και τους ρυθμιστικούς Νόμους για την άσκηση του δικαιώματος του "αναφέρεσθαι" στην Ελλάδα - 149/1914 και 796/70.
- 10 Λάβαμε υπόψη μας το λεκτικό του Κυπριακού Άρθρου, όπως τελικά διαμορφώθηκε και έχει προεκτεθεί. Η λέξη "παράπονα" δε χρειάζεται ερμηνεία. Η λέξη "αιτήσεις" έχει την έννοια του αιτήματος και όχι την έννοια των αιτήσεων που ο πολίτης είναι υποχρεωμένος να υπο-
- 15 βάλει στη Διοίκηση, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, για να τύχει κάποιας άδειας, όπως π.χ. άδεια οικοδομής, ανόρυξης φρέατος, λατόμευσης, κ.λ.π.

20 Συμφωνούμε στο σημείο αυτό με την ερμηνεία που δόθηκε από τον Δικαστή Αρτεμίδα στη σελ. 7 της Απόφασης στην Υπόθεση Αρ. 835/90 - Γεώργιος Πρωτοπαπά ν. Κυπριακής Δημοκρατίας - που δόθηκε στις 31 Μαρτίου, 1992, και δε δημοσιεύτηκε ακόμα.

25 Το Άρθρο 29 δεν έχει εφαρμογή στις παρούσες υποθέσεις.

Το Άρθρο 4(1) του Νόμου προβλέπει:-

30 "4(1) No permit shall be granted under section 3 of this Law unless the appropriate authority is satisfied that the contemplated work or other matter in respect of which the permit is sought is in accordance with the provisions of this Law and the Regulations in force for the time being."

35 Ο Νόμος δεν καθορίζει χρονικό διάστημα εντός του οποίου η Αρχή πρέπει να εξετάσει την αίτηση, να ικανοποιηθεί και να εκδώσει την απόφασή της. Ο νομοθέτης

επιβάλλει στην Αρχή υποχρέωση να εξετάσει την αίτηση και, αν ικανοποιηθεί ότι η προβλεπόμενη εργασία ή οποιοδήποτε άλλο ζήτημα σχετικό με την άδεια που ζητείται είναι σύμφωνο με τις διατάξεις του Νόμου και των Κανονισμών, να εκδώσει την άδεια.

5

Η ενέργεια πρέπει να λαμβάνεται σε εύλογο χρόνο. Ο εύλογος χρόνος εξαρτάται από τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Η έκταση της οικοδομής, η έκταση της αναγκαιότητας έρευνας, οι Αρχές οι οποίες είναι αναγκαίο να ερευνηθούν, είναι μερικά από τα στοιχεία τα οποία λαμβάνονται υπόψη. Το κριτήριο του ευλόγου χρόνου είναι αντικειμενικό. Ο τελικός κριτής τούτου είναι το Δικαστήριο.

10

Τονίζουμε όμως την υποχρέωση της Διοίκησης να ενεργεί το ταχύτερο δυνατό μέσα στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης.

15

Στις παρούσες υποθέσεις, οι αιτήσεις υποβλήθηκαν στις 4 Νοεμβρίου, 1985 και στις 6 Δεκεμβρίου, 1985, αντίστοιχα.

Από τα ενώπιόν μας στοιχεία, δεν έχουμε ικανοποιηθεί ότι ο χρόνος που διέρρευσε μέχρι την κρίσιμη ημερομηνία της 22ας Ιανουαρίου, 1986, δεν ήταν εύλογος.

20

Οι εφεσείοντες ορθά ενήργησαν με βάση το νομικό καθεστώς που ίσχυε με τη δημοσίευση των Κ.Δ.Π. 10/86 και 11/86.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι εφέσεις επιτρέπονται.

25

Οι προσβαλλόμενες διοικητικές αποφάσεις επικυρώνονται.

Κάτω από τα περιστατικά των υποθέσεων, δεν εκδίδουμε διαταγή για έξοδα.

30

Οι εφέσεις επιτρέπονται χωρίς έξοδα.